

αύτὸν τῶν ἀικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν γόμων τῆς κοινωνίας περιέχει παρόμοια πράγματα.

— "Αρθρον 227, κεφαλαίον τῶν Δικαιωμάτων τῶν ἐνηλίκων τέκνων.

— Γνωρίζεις πόσην προτίκα θὰ λαθηῇς νυμφευσμένη;

— Ναι, πατέρω, ἔξηντα χιλιάδας φράγκων.

— Θὰ σου ὁστα ὀλιγώτερα.

— Δὲν ἡμπορεῖς. Εἶναι ἡ περιουσία τῆς μητρός μου. "Οταν γίνων ἐνηλίκης θὰ μου ὀδώσετε λόγον τῆς διαχειρίσεως σας." Αρθρον 86, κεφαλαίον τῶν Κηδεμονιῶν.

— Καὶ ποιὸς σου εἴπεν, ὅτι ὅλα αὐτὰ εὑρίσκονται εἰς τὸν Κόλπα;

— Ο κύριος Λέων· γνωρίζετε καλά, ὅτι τὰ γνωρίζει ὅλα.

— Καὶ ἐν τούτοις ἐν ἔχει τίποτε.

— Τί πειράζει, θὰ ἀποκτήσῃ περιουσίαν.

— Πιστέ.

— Σεῖς τὸ εἴπατε εἰς αὐτόν.

— Έγώ!

— Σεῖς, δὲ ὄποιος πάντοτε τὸν θαυμαζέτε καὶ τὸν ἐπανεῖτε διὰ τὴν μεγάλην του παιδείαν, καὶ συνήμικ τὸν βεβαιώνετε, ὅτι θὰ ἔχῃ λαμπρὸν μέλλον. "Ἄς ιδούμεν, πατεράκι μου, καθήσετε πάλιν καὶ ἀς συνομιλήσωμεν.

Ο κ. Λεόρεν ἐπανεκάθησεν.

— Μὲ ἀγαπᾶτε πολὺ, δὲν εἶναι ἀλήθεια; ἐπανέλαβεν ἡ Ιουλία, καθήσασα ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ πατρός της καὶ διεφύεσσα τὸν λαμποδέτην του.

— Ναι, καὶ κύτο μόνον . . .

— Ἐπειδὴ μὲ ἀγαπᾶτε δὲν θέλετε νὰ πάρω τὸν κύριον Λέοντα, ἀλήθεια; "Ε! λαπόν! ἔγω σας λέγω, πατεράκι μου, ὅτι δὲν μέλλει πρέπει νὰ γένηγι.

— "Οχι! δὲν κύριος Λέων δὲν ἔχει τίποτε. Δὲν ἡμπορεῖς νὰ γείνῃς εὐτυχῆς μὲ εἰσόδημα τριῶν χιλιάδων λιρῶν καὶ ἐπὶ τὴν ὑπερέσει, ὅτι τοκίζεις τὰς ἔξηντα σου χιλιάδας φράγκων πρὸς 5 τοὺς ἑκατόν, τὸ διποίον εἶναι δύσκολον, κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν. Θὰ γείνῃς κατοχής τῆς περιουσίας μου μόνον μετὰ τὸν θάνατόν μου, καὶ, δόξα τῷ Θεῷ, εἰμι καλά. Ἐν γένει δὲ σύζυγος ὀφείλει νὰ ἔχῃ τόσην περιουσίαν ὥσην προτίκα λαμβάνει.

— Ο κύριος Λέων θὰ κερδίσῃ ἔξηντα χιλιάδας.

— Αὐτὸν θὰ τὸ ιδούμεν κατόπιν.

— "Αν εἴχετε ἔξακλουσθήση τὴν ἀνάγνωσιν, τῆς ἐπιστολῆς του, δὲν θὰ ἔμψυχνετε τόσον καὶ θὰ συνεθίσατε ἡμέρως.

— Γνωρίζεις τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς;

— Βέβαια, ἀρσον ἔχω τὸ ἀντίγραφόν εἰς τὴν τσέπην μου.

— Ω! γνωτες, ἀληθινοὶ ἔχουνες!

Ο κ. Λεόρεν ἐπανέλαβε τὴν ἀνάγνωσιν:

"Τὸ νὰ γείναι σύζυγος τῆς θυγατρός σας εἶναι ἡ μόνη μου ἐπιθυμία καὶ δὲν μόνος σκοπός τῆς ζωῆς μου. Ἄλλα θέλω νὰ τὴν καταστήσω εὐτυχῆ, μὴ στερουμένην μηδενὸς καὶ δυναμένην νὰ ικανοποιῇ πάσας αὐτῆς τὰ ἀνάγκας καὶ τὰς ιδιοτροπίας. Γνωρίζετε πόσον εἴμαι πεπαίδευμένος καὶ πόσας ἡ ἐπακίδευσις καὶ αἰξιπιστήμαι παρέχουσι ὠφελείας εἰς τοὺς καλλιεργεῦντας αὐτάς. Οριστέ μοι προθεσμίαν ἐνὸς ἔτους. Κατὰ τὸ διάστημα τούτο θὰ ἐργασθῶ, ἐνθαρρυνόμενος ὑπὸ τῆς ἐλπίδος τῆς ἐπιτυχίας, καὶ μετὰ παρέλθεντος αὐτοῦ θὰ ἔλθω νὰ ζητήσω τὴν γείρα τῆς δεσπόινός της Ιουλίκης" διότι, εἴτε πρόκειται νὰ μὴ καιμῶμαι, εἴτε πρόκειται νὰ ζῶ εἰς ὅδατος μόνον καὶ χρόνου, θὰ προσπαθήσω νὰ κερδίσω πεντήκοντα χιλιάδας φράγκων τούλαχιστον καὶ τοῦτο εἶναι μικρὸν χρήμα. «Οmnia labor vincit improbus.»

— Τί σημαίνει αὐτὴ ἡ φράσις;

— "Ἐργασία ἐπίπονος θριαμβεύει παντός", εἴπεν ἡ Ιουλία.

— Γνωρίζεις λαπόν λατινικά;

— Ναι, πατέρω.

— Γνωρίζεις λατινικά;

— Ο κύριος Λέων μοῦ τὰ ἔμαθε διὰ νὰ συνεννούμεθα εἰς γλώσσαν, τὴν δποίκην νὰ μὴ ἔννοητε. Ἀλλὰ τελειώσατε ἐπὶ τέλους τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς.

«Ἐὰν ἐντὸς ἔτους, ἐπανέλαβεν ὁ κ. Μεθρέν, ἀπορῶν ἀκόμη πῶς ἡ θυγατῆρος του καταρθωσει νὰ μαθη τὴν λατινικήν, ἀποτύγη ἡ ἐπιγειρότης μου, τότε, κύριε, δύνασθε νὰ διαθέσετε τὴν γείρα τῆς δεσπόινός της Ιουλίας εἰς ἐπίποληται οὐδὲν ἔχο νὰ δώτω τέρμα εἰς τὸν βίον μου».

— "Ε! τί λέτε, πατέρω;

— Εἶναι ψάρετα λαρικόν.

— Συναίνετε λαπόν;

— Άρσον θέλη αὐτὸν τὸν δρόν, συνκινῶ.

— Λαπόν μετὰ ἐν ἔτος θὰ λαθω σύζυγον τὸν κύριον Λέοντα.

— Εχει εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὁ κύριος Λέων κερδίση καὶ μου παρούσιαση πενήνυτα χιλιάδας φράγκων.

— Θὰ τὰς κερδίσῃ. Ἡμπορῶ λοιπὸν νὰ του εἰπῶ τὴν καλὴν αὐτὴν εἰδησην καὶ σύγχρονας γὰρ ἀναβῆ διὰ νὰ σας εὐχαριστήσῃ.

— Ήδης;

— Περιμένει κατώ εἰς τὸν ἐρόμον τὴν ἀπάντησιν σας.

— Τὸν εἰδέσ;

— Τὸ γνωρίζω. Μου τὸ εἴπε χθές, ὅτι θὰ περιμένει κάτω ἀπὸ τὸ σπήτη εἰς τὰς ἐννέα τὸ πρωΐ καὶ νά, κτυποῦν ἐννέα.

Καὶ πλησιάσασα εἰς τὸ παρθυρόν, τὸ ἡνείζε, καὶ κιγούσα τὴν γείρα, ἔκκηε σημεῖον, τὸ διποίον εἰς πάσας τὰς γάρως τῆς γῆς σημαίνει: "Ελθετε, — καὶ ἐκεῖνος, εἰς ὃν ἡ Ιουλία εἰχε κάμη τὸ σημείον τοῦτο, ἐπήδησεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἔμπλεως καρδες.

[Ἐπεται συνέχεια].

K. ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ

## ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΤΗΝ 31<sup>ΗΝ</sup> ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1891

τοῦ Ζ' ἔτους τῶν «Έκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ κκ. Συνδρομηταὶ ἡμῶν ν' ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν τοῦ τρέχοντος Η' ἔτους, ἐπίσης καὶ οἱ δλίγοι καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τοῦ παρελθόντος.

Τὴν αὐτὴν παράκλησιν ἀποτείνομεν καὶ πρὸς τοὺς κκ. ἀνταποκριτὰς ἡμῶν, δοσοι γέχρι τοῖ δε δὲ δὲν ἀπέστειλαν τὴν ἔξωφθλησιν τοῦ λογοδοιασμοῦ των. Είναι καιρὸς πλέον.

## II Διεύθυνσις.

# ΜΕ ΔΡΑΧΜΑΣ 2 ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΙΣ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΑ 500 000 000

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

TOMOI KAI PHYLALA • Έλεκτρον Μυθιστορημάτων • προτυγουμένων έτουν είναισσον παρατητικόν ήταν Βελιστωλειψ ή ήδης Προστέτου, άρθρο 10.

## Hebe's

Hair Restorer Τὸ κάλλιστον ἐπανορθωτικόν τῶν τριχῶν. Δὲν εἶναι βαφή, ἀλλ' ἐπαναδίδει εἰς τὰς τρίχας τὴν προτέραν αἰτῶν γροιάν διὰ τῆς ἐνδυναμώσεως αὐτῶν. Οὐδεμίαν ἐπιβλαδή οὐδετέλειαν περιέχει. εἶναι ἀχρούν καὶ διαυγές ὡς τὸ διδωρό.

Γερεκὴ ἀποθήκη ἐτοικέτω.

Εὑρίσκεται ἐν Αθήναις μόνον εἰς τὸ βελιστωπωλεῖον τῆς • Κοριννής. ὁδὸς Προαστείου ἀρθρ. 10 καὶ τιμαται ἐκάστη φιάλη Δραχμής έπεισ. (Διὰ τὰς ἐπαργίας δραχ. 8).